

ПОГЛИБЛЕННЯ НАУКОВОЇ ПАРАДИГМИ: МАГНІТОЕЛЕКТРОХІМІЧНА ТЕОРІЯ ОБМІНУ РЕЧОВИН

Питання поглиблення фундаментального розуміння основ перебігу фізіологічних та метаболічних процесів у клітинах людського організму продовжують залишатись актуальними, оскільки вони становлять базис і являються відправною точкою для медицини як наукової галузі. Враховуючи факти, що на сучасному етапі наукового розвитку вже практично досліджено нанорівень будови речовини, доведена польова організація будови її структури, усвідомлена підпорядкованість всіх процесів на Землі універсальним законам Всесвіту, завданням вчених-медиків ХХІ століття стає необхідність інтегрувати та імплементувати новітні фундаментальні знання у медичну науку задля досягнення єдності істини розуміння фундаментальних питань організації матерії й сприяння торжеству системного наукового знання в усіх медичних наукових напрямках. Переосмислення нових знань із позицій системної біології і системної медицини також важливо для практичної охорони здоров'я, оскільки це може відкрити нові шляхи для вирішення медичних проблем, включаючи проблематику «батога людства» - хронічних неінфекційних захворювань (НІЗ) [1]. Оскільки органічна єдність і взаємозв'язок емпіричного та теоретичного є необхідною вимогою нормального функціонування науки [2], мета теоретичного дослідження – з позицій системної медицини узагальнити наявні результати і наукові фізико-біологічні уявлення сучасності у магнітоелектрохімічній концепції обміну речовин задля поглиблення фундаментальних знань системної медицини, підвищення ефективності заходів із попередження та лікування НІЗ шляхом удосконалення їх діагностики та профілактики завдяки впровадження у медичну практику сучасних наукоємних технологій. Об'єкт дослідження - виявлення, узагальнення, логічна відбудова сутнісних зв'язків існуючих емпіричних знань, теоретичних моделей, теорій електромагнітних феноменів та особливостей будови, перебігу хімічних життєдіяльних процесів людського організму на мікро- та макрорівнях із наступним синтезом знань - концептуальною відбудовою у так званій магнітоелектрохімічній концепції обміну речовин. Методи дослідження: загальнонаукові (розчленування і об'єднання елементів досліджуваної системи, уявний експеримент, логічне, історичне дослідження, аналіз, індукція, дедукція та синтез знань) та теоретичні – методи побудови теорії/теоретизація (сходження від абстрактного до конкретного, узагальнення та абстрагування, аксіоматичний, гіпотетико-дедуктивний), а також логічні методи і правила нормативного характеру (правила виведення, утворення складних понять із простих, встановлення істинності складних висловлювань, принципи формування

аксіоматичних теорій, критерії несуперечності, повноти та незалежності систем аксіом і гіпотез). Для виконання завдання було зроблено аналіз емпіричного та теоретичного наукового матеріалу з системним підходом, створено гіпотетико-дедуктивну систему пізнавальної процедури, логічно побудовано розгортання обґрунтування магнітоелектрохімічної концепції обміну речовин на підставі наукових фактів, відкритих закономірностей, доведених наукових теорій та моделей електромагнітної феноменології живих біологічних систем, включаючи людський організм, зроблено висновки з позиції системної медицини відносно основних постулатів наукової концепції, що було розроблено. За результатами дослідження була зроблена концептуалізація магнітоелектрохімічної теорії обміну речовин, яка містить теоретичне обґрунтування та сформульовані постулати: 12 постулатів і 4 висновки стосовно атомарного рівню, 26 постулатів і 6 висновків стосовно молекулярного рівня, 12 постулатів і перспективну модель механізму універсальної магнітоелектрохімічної мембранної генерації стосовно клітинного рівнів магнітоелектричної організації будови і функціонування живих біологічних систем. У теоретичній частині дослідження був розроблений новий для медицини (але не для фундаментального природознавства) концепт знань, який обґрунтував актуальність, доцільність і окреслив технічно-можливі на сучасному етапі шляхи дослідження електромагнітної феноменології людського організму в аспекті можливого використання існуючих методик через призму поглядів нової парадигми знань на першому та другому етапах надання терапевтичної допомоги хворим на НІЗ. Зазначене розширило можливості клінічного медичного погляду на питання системності, ієрархічної узгодженості перебігу обміну речовин і енергії в організмі людини й було узагальнено у монографії «Магнітоелектрохімічна теорія обміну речовин» [1]. Висновки. Сучасне поглиблення фундаментальних знань до рівня перебігу магнітоелектричних процесів молекулярного рівня у живих біологічних системах доцільно з позицій системної медицини повністю інтегрувати у медичну науку зі зміною електрохімічної парадигми обміну речовин на магнітоелектрохімічну. Знання і розуміння квантово-механічних особливостей функціонування організму людини і ролі у цьому електромагнітних компонентів є наступним кроком до поглиблення фундаментального знання патогенезу захворювань внутрішніх органів із подальшим виходом на оптимізацію їх лікування та профілактики.

Література.

1. Мінцер ОП, Потяженко ММ, Невойт ГВ. Магнітоелектрохімічна теорія обміну речовин. Том 1 Концептуалізація: моногр. у 2 т. Київ-Полтава, Інтерсервіс, 2021. 352 с.
2. Швыров ВС. Эмпирическое и теоретическое. Гуманитарная энциклопедия: Концепты. Центр гуманитарных технологий, 2002–2021. [Internet]. [cited 2021 Feb 07]. URL: <https://gtmarket.ru/concepts/7244>